

Už jste si někdy dali inzerát? Jakoubkovi ano, dokonce na babičku!

Babička na inzerát

„Proč zrovna my nemáme žádnou babičku!“

„Tak si nějakou vypůjčíme,“ napadlo Šimona. „Třeba od Kozderky, ten má babičky dvě. Za pět zahraničních samolepek by nám jednu babičku klíč'o přenechal.

Možná i za mň. Kozderka je do samolepek blázen.

Minulý týden dával Pecharovi za japonskou samolepku

s Toyotou všechny svačiny. Oříškový oplatky i housky se šunkou. A ve středu, když byl ve školní jídelně řízek s bramborovým salátem, mu přidal lístek na oběd... Zítra se Kozderky zeptám.“ Maminka se polekala. „Babičku za samolepky?“ „Na nic se Kozderky ptát nebudeš,“ zakročil tatínek. A prohlásil: „Už vím, co uděláme. Dáme inzerát do novin!“ Nikdo proti tatínkovu nápadu neprotestoval. Ani Šimon. Ačkoliv právě on pořád myslel na babičku, kterou by jim mohl zapůjčit Kozderka. Za dva týdny byl inzerát v novinách. Vyšel v nápadné úpravě, takže ho nemohl přehlédnout ani brejlovec. V Karkulce si ho všichni zvědavě přečetli. Všichni až na Žaka. Ten se dodnes číst nenaučil. Aby se necítil ošizený, Šimon mu těch pár řádků přeslabikoval:

„HLEDÁME HODNOU PANÍ, která by se řádně starala o osmiletého chlapce. Zn.: Měsíc.“

Tatínek nad inzerátem zářil jako vítěz formule 1. Představoval si, jak se k nim hrnou zástupy hodných paní, a usmíval se: „Vybereme si tu ze všech nejhodnější.“

„Hlavně aby si věděla rady s výchovou,“ starostlivě ho usměřňovala maminka. „Aby nám Šimon nezvlčil.“ Šimon se k mamince přitulil. „Neboj, mamko, já té paní poradím, jak mě má vychovávat, abych tu nerost jak bodlák na mezi.“ Maminčiny oči se z ničeho nic leskly jako skleněnky. Tatínek si zakryl obličej rozevřenými novinami.

Pátek, sobota, neděle, pondělí, úterý, středa. Dny ubíhaly a inzerát zůstával bez odezvy.

Až ve čtvrtek odpoledne zadrnčel u Jakoubků zvonek. Před vrátky Karkulky stála pečlivě upravená paní v béžovém kostýmu. V jedné ruce držela hnědou kabelku, ve druhé knihu.

Než zabzučel elektrický otvírač, rozhlížela se po okolí. To bylo sympatické. Člověk nemá nikdy nedočkavě natahovat krk tam, kam jde na návštěvu. Tatínek vyšel návštěvě naproti.

„Co otravuješ? Běž odtud!“ řekl mezi dveřmi. Paní v béžovém kostýmu vytřeštila oči a otočila se k odchodu. „Počkejte!“ tatínek ji chytl za rukáv, „to okřiknutí platilo Žakovi.